

פרשת ורא

”וְשָׂרֵץ הַיָּאֵר צִפְרָדְעִים וְעָלוּ וּבָאוּ [...] וּבְתַנּוּרֵיךָ וּבְמִשְׁאָרוֹתֶיךָ” (שמות ז, כח)

דרש תודוס איש רומי: מה ראו חנניה מישאל ועזריה שמסרו את עצמן לכבשן האש? נשאו קל וחומר בעצמן מצפרדעים: ומה צפרדעים, שאין מצווין על קדושת השם... אנו על אחת כמה וכמה! ומה פרע להם הקב"ה? שכל הצפרדעים מתו, ואותן שירדו לתנור לא מתו, מפני שמסרו עצמן לשריפה:

ילקוט שמעוני שמות, קפב

- מניין שהצפרדעים שירדו לתנור לא מתו? [עיינו פרק ח פס' ט]
- האם הצפרדעים מסרו עצמן לשריפה? האם ניתן לדבר על מסירות נפש?
- האם חנניה מישאל ועזריה מסרו עצמם בידיעה שיינצלו מהאש?